

touto skutečností nebyla založena dom. příslušnost v Sz., budiž podotknuto jen tolik, že žal. úřad, použiv onoho poukazu jen k podpoře svého názoru již dříve dle § 7 zák. čl. XVIII/1871 odůvodněného, že st-lův otec dom. příslušnosti v Sz. nabyt, bydle v ní v dobu dle zákona rozhodnou, nevyvodil ze skutečnosti, že st-l za obec Sz. vykonal odvodní povinnost, závěru, jež st-l předpokládá, a netřeba se proto zabývatí námitkami, jež st-l proti tomuto domnělému závěru formuluje.

Č. 8115.

Policejní právo trestní. — Pojištění sociální: Byla-li pro přestupek § 260 zák. č. 221/24 odsouzena prvou stolicí firma (veřejná obchodní společnost) do rukou jednoho ze společníků, je zmatečné rozhodnutí stolice vyšší, kterým k rekursu firmy uznala vinným společníka firmy.

(Nález ze dne 17. září 1929 č. 17.007.)

Věc: Josef K. v N. (adv. Dr. Erich Schicketanz z Prahy) proti zemské správě politické v Praze o přestupek zákona č. 221/24.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Okr. nemoc. pojišťovna v N. udala u osp-é v N. firmu Antonín G. & Co v N., že nepřihlásila k pojištění domáckou dělnici Annu H. a žádala potrestání firmy pro přestupek § 260 zák. 221/24. Osp vydala na to tento nález z 22. prosince 1926: »Firmě Antonín G. & Co. k rukám šéfa Josefa K., N. Pro přestupek § 260 zák. č. 221/24, který Jste spáchala podle seznání okr. nemoc. pojišťovny a Vašeho částečného doznání tím, že Jste k pojištění nepřihlásila od 1. července 1926 dle § 17 cit. zák. Annu H. z P. zaměstnanou u Vás od roku 1925, odsuzujete se podle § 262 cit. zák. k peněžitě pokutě 30 Kč ve prospěch okr. nemoc. pojišťovny v N., v pádě nedobytnosti k trestu vězení v trvání tří dnů.«

Z tohoto nálezu se odvolala firma A. G. & Co. Zsp v Praze nař. rozhodnutím odvolání zamítla, stylisujíc svůj nález, jakoby I. stolice byla odsoudila Josefa K. jako zodpovědného zástupce firmy A. G. & Co.

Stížnost Josefa K. namítá, že žal. úřad rozhodl o jiné osobě nežli úřad I. stolice, v čemž spočívá zmatečnost nař. výroku. Námitce této nelze odepřítí oprávněnost.

Prvá stolice vyhověla petitu okr. nemoc. pojišťovny v N., aby byla potrestána firma Ant. G. & Co. v N. Trestní nález ten jest řízen na jmenovanou firmu, této firmě byl doručen a od firmy byl naříkán opravným prostředkem. Žal. úřad, vzav nález ten meritorně v projednání, nař. rozhodnutím vyslovil, že Josef K. jako zodpovědný zástupce firmy jest vinným přestupkem § 17 zák. č. 221/24 a potvrdil trest nálezem I. stolice vyslovený, jako by jemu byl uložen.

Firma Ant. G. & Co. jakožto veř. společnost není totožna s odsouzenou osobou fysickou a to nejen právně, ale ani fakticky, ježto, jak zřejmo ze spisů, Josef K. jest jen jedním ze tří spolupapitelů firmy, jest tedy v obojím směru osobou od firmy Ant. G. & Co. rozdílnou, osobou

jinou. Tím byla rozhodnutím II. stolice odsouzena osoba jiná, která nálesem úřadu I. stolice odsouzena nebyla, což zakládá zmatečnost nař. rozhodnutí, poněvadž žal. úřad podle § 263 zák. č. 221/24 jest povolán pouze k tomu, aby instančně přezkoumal náleze úřadu I. stolice, nedostává se mu proto kompetence, aby vydal trestní náleze proti osobě, o jejíž trestní zodpovědnosti úřadem I. stolice dosud vůbec judikováno nebylo.

Zsp snaží se v odv. spise zejména z okolností, že trestní náleze I. stolice byl adresován jmenované firmě k rukám Josefa K., dovoditi, že se důvodně mohla domnívati, že náleze I. stolice zasáhl výhradně v právní sféru Josefa K. jako zodpovědného zástupce firmy, nikoliv též ostatních spolumajitelů firmy. Nehledě k tomu, že momenty, již shora uvedené, takovýto výklad nálezu I. stolice vylučují, nebyl by mohl žal. úřad jako odvolací instance náleze I. stolice, kdyby byl vydán proti Josefu K., věcně přezkoumávaní k odvolání podanému firmou Ant. G. & Co., jež jest — jak shora vyloženo — osobou právně i fakticky od Josefa K. rozdílnou.

Č. 8116.

Školství. I. Pro výměru funkčního přídavku správce školy podle čl. I. § 3 zák. č. 251/21 je rozhodný právní, nikoliv pouze faktický počet tříd na škole. — II. Může zrušení třídy podle § 9 zák. č. 189/29 býti vysloveno s účinností zpětnou?

(Nález ze dne 18. září 1929 č. 16.827.)

Věc: Josef D. ve V. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o funkční přídavek.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l byl řídícím učitelem II. něm. chlapecké školy obecné ve V., která měla 5 tříd; st-l požíval tedy funkčního přídavku ročně 450 Kč. Na základě zák. č. 286/24 byl st-l ke své žádosti dán koncem února 1926 na trvalý odpočinek při započitatelné služ. době 39 roků 11 měsíců a byly mu vyměřeny odpočivné požitky, mezi nimi též funkční přídavek 450 Kč na dobu života.

Výnosem zšr-y mor. z 11. června 1926 byla zmíněná škola redukována koncem měsíce srpna 1925 na trojtřídní podle § 9 zák. č. 189/19 a č. 295/20.

Rozhodnutím z 23. srpna 1926 poukázala zšr st-li, poněvadž od 1. září 1925 řídí pouze tři třídy, na dobu od 1. září 1925 do 28. února 1926, funkční přídavek 350 Kč místo dosavadních 450 Kč a od 1. března 1926 výslužné přiměřeně snížené. Proti tomu podal st-l rozklad, kterému zšr rozhodnutím z 31. ledna 1927 nevyhověla, poněvadž dosud pětitřídní škola byla výnosem z 11. června 1926 redukována na školu trojtřídní, pročez st-l podle zák. č. 226/22 a 251/22 má nárok pouze na funkční přídavek za třídy tři. St-lovo odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z důvodů rozhodnutí zšr-y s poukazem k tomu, že redukce školy byla výnosem z 11. června 1926 vyslovena s platností od 1. září